

Smaastryksaflevering, er til Behandling i et Udvalg, der er nedsat i Undervisningsministeriet; og det er mit Indtryk, at dette Udvalg arbejder og gør sig megen Umage for at arbejde uden den Malice, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ellinger) omtalte som et særligt Kendetegn, og som efter den offentlige Debat, der finder Sted fra Biblioteksfolkens Side; ogsaa med nogen Ret omtaltes som et Kendetegn paa Biblioteksfolk. Jeg tror, at der arbejdes med stor Iver og stor Forstaaelse af, hvad Tiden kræver. Bognemnesker har gerne en uhyre Respekt for det skrevne Ord, og det er jo ogsaa godt saaledes af Hensyn til de betydningsfulde kulturelle Interesser, der er knyttet til det skrevne Ord. Men Respekten maa afpasses efter de forskellige Tidens forskellige Forhold, og det er jo ogsaa det, der ved dette Lovforslag søges gennemført paa et enkelt Omraade.

Den ærede Ordfører for Venstre ønskede et Udvalg nedsat. Ordførerne for de andre Partier har ikke erkendt, at der var nogen Nødvendighed derfor, men vil selvfølgelig gaa med til det, og jeg vil kunne slutte mig til disse Ordføreres Ønske om, at Udvalget vil arbejde hurtigt. Der var — saaledes forstod jeg den ærede Ordfører for Venstre — to Ting, som dette Udvalg særlig skulde give sig af med, men jeg betragter i og for sig ikke disse to Ting som noget, der nødvendiggør et Udvalg, idet de allerede er omtalt dels i Lovforslaget selv, dels i Bemærkningerne dertil. Det første gjaldt Provinspressens Angst for ikke at staa paa samme Højde som selv et lille Blad i Hovedstaden. Men det staa udtrykkeligt omtalt i Bemærkningerne, Side 3, idet der er Tale om, at der godt kan være Aviser, hvis Benyttelse er saa stor, at det Antal, der kunde blive Tale om, ikke vil være tilstrækkeligt. Men fordi der er saadanne enkelte Aviser, som læses saa meget, har man ikke ment det nødvendigt at paalægge alle Provinsaviserne en saa stor Pligtaflevering, som vilde fylde Statens Avisbibliotek for stærkt. Det omtales udtrykkeligt, at dette Forhold for enkelte særlig fremtrædende Avisers Vedkommende selvfølgelig ikke kan begrunde en Udvidelse af Pligtafleveringen, der maa bestemmes generelt, og Sagen lader sig let og billigt ordne ved, at Biblioteket abonnerer paa vedkommende Blad, saafremt den nødvendige Supplering ikke kan opnaas ved Hjælp af Aftryksblade. At en Avis læses særligt, er jo ikke altid et bestandigt Forhold; det er tidt noget vekslende, og den

Udvej, som her er anvist, at Bibliotekerne abonnerer paa de paagældende Blade, er derfor netop meget anbefalelsesværdig.

Det ærede Medlems anden Grund til at faa Lovforslaget i Udvalg var den, at der findes ligegyldige Annonceblade, som gaar ind under Aviser. Men ogsaa dette Forhold har været forudset ved Lovforslagets Affattelse. Derfor staa der i § 3: „Undervisningsministeren fastsætter de nærmere Bestemmelser, som maatte være nødvendige til Gennemførelse af denne Lov, *derunder* Bestemmelser om, hvilke Tryksager der skal henregnes til Aviser.“ Jeg tror ingenlunde, det vil være nødvendigt for Ministeriet, at der nedsættes et Udvalg om dette, thi man har selvfølgelig fra Ministeriets Side sin fulde Opmærksomhed henledt paa, at Ting, der kaldes Aviser, undertiden ikke er Aviser i den Forstand, hvori vi ellers opfatter Aviser; og der vil ved de Bestemmelser, der fastsættes af Undervisningsministeriet, blive taget ethvert rimeligt Hensyn til, at der ikke opbevares unødvendige Aviser.

Af Hensyn til disse Ting tror jeg derfor ikke, det vil være nødvendigt, at faa nogen Udvalgsbehandling.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti rejste det Spørgsmaal, om man ikke kunde borttage de københavnske Eksemplarer fra Universitetsbiblioteket, Universitetsbiblioteket burde befries for disse Blade. Forholdet er ogsaa det — det har særlig været Genstand for Overvejelse, og der er i Bemærkningerne taget Hensyn dertil —, at Universitetsbiblioteket en Gang bør befries for Aviserne. Men hvis det skete nu, skulde dets Bestand af Aviser overføres til Det kongelige Bibliotek, og det vilde belaste Det kongelige Bibliotek alt for stærkt. Saa snart det imidlertid lykkes at skabe en særlig Avis-samling i København — og det er et Nummer paa den lange Ønskeseddel, som fra Undervisningsministeriets Side er fremført for det Udvalg, der er nedsat om Anvendelse af Statens Bygninger —, vil baade Eksemplarerne fra Det kongelige Bibliotek og Eksemplarerne fra Universitetsbiblioteket blive overført hertil. Der er endelig et Forhold, som rimeliggør, at Universitetsbiblioteket foreløbig beholder Aviser, og det er, at Aabningstiden for de to Biblioteker ikke er den samme, saa at det er behageligt for Publikum at have Aviserne paa begge Biblioteker. Men det er, som sagt, fra Undervisningsministeriets Side kun betragtet som en midlertidig Foranstaltning.